

YVONNE VAN LINGEN: 'DOOR MIJN WERK LEEF IK BIJ DE DAG'

VROUWEN IN DE UITVAARTBRANCHE ZIE JE NOG NIET VEEL. TOCH WERKT YVONNE VAN LINGEN AL BIJNA VEERTIEN JAAR IN DEZE BEDRIJFSTAK. LEERGIERIG ALS ZE IS, WAS ZE OP EERDERE WERKKRINGEN GAUW UITGEKEKEN. HAAR HUIDIGE BAAN ALS UITVAARTVERZORGSTER LIJKT HAAR ECHTER OP HET LIJF GESCHREVEN. WANT, ONDANKS DAT ZE DAGELIJKS GECONFRONTEERD WORDT MET VERDRIET EN VERLIES, DOET ZE DIT WERK NOG STEEDS MET PLEZIER. DE ALPHENAAR WILDE HIER HET FIJNE VAN WETEN EN ZOCHT HAAR OP.

Door Jolanda van Luinen

OVER ALPHENAAR ZIJN

Je woont en werkt met plezier in Alphen, maar je bent hier niet geboren, toch?

„Ik ben geboren in Den Haag. Toen ik twee jaar was, zijn we verhuisd naar Alphen. Mijn jeugd heb ik hier doorgebracht, dus als ze vragen waar ik vandaan kom, zeg ik 'Alphen'. Ons gezin bestond uit mijn vader - hij is inmiddels overleden - mijn moeder, mijn vier jaar jongere broertje en ik. Mijn moeder was thuis, mijn vader werkte en was er in het weekend voor ons. Mijn broertje en ik konden net mét elkaar, maar ook niet zonder elkaar. Nog steeds hebben we een goede band, al hebben we niet wekelijks contact. Geen nieuws is bij ons goed nieuws.”

OVER INTERESSES

Je bent naar scholen met een verschillende grondslag geweest. Hoe kwam dat?

„Hoewel ik gereformeerd gedoopt ben, heb ik op de openbare Thorbeckeschool gezeten en later op het Christelijk Lyceum. Bij de keuze voor een goede school, speelde bij ons het geloof geen rol. Ik heb op beide scholen een leuke tijd gehad. Als kind was ik teruggetrokken, maar ik kon wel goed leren. Van mijn vwo-tijd herinner ik me vooral de geschiedenislessen van meneer Hogeweg. Het was een bijzondere man. Nog steeds heeft geschiedenis mijn interesse. In het buitenland bezoek ik graag opgravingen, kerken en begraafplaatsen, en niet alleen vanwege mijn werk. Naast het vak geschiedenis had ik op school de talen Frans, Duits, Engels en Nederlands, aardrijkskunde en het verplichte vak economie. Lezen doe en deed ik heel graag, dus heb ik voor school echt alle opgegeven literatuur gelezen en niet alleen de samenvattingen.”

OVER UITDAGINGEN ZOEKEN

Vwo-geslaagden gaan meestal een studie volgen. Hoe zat dat bij jou?

„Na mijn examen wist ik het even niet. In studeren had ik geen zin, want ik was toen nog een beetje verlegen en zag mezelf niet als een student. Ik ben toen een secretaresseopleiding gaan doen. Na deze opleiding ben ik op mijn oude lyceum gaan werken, op de admini-

Yvonne van Lingen wil nog heel lang in de uitvaartverzorging werken.

Foto: Liesbeth van der Vis

stratie. Dat was even leuk, maar al die rapporten schrijven vond ik uiteindelijk niks. Daarna heb ik gewerkt op een kantoor dat de administratie voor alle basisscholen deed, als secretaresse van de directeur. Na vier jaar was ik daar wel mee klaar.”

„Toen kwam ik te werken in het Rijnzorg ziekenhuis, op de afdeling opname, maar die functie bleek beneden mijn kunnen. Liever ging ik onder werktijd een kopje koffie drinken met mensen die het slecht hadden. En dat kon natuurlijk niet. Vervolgens heb ik gewerkt bij Andrélon in Bodegraven, achter de receptie en als secretaresse van de kwaliteitsmanager. Dat vond ik een heel erg leuk bedrijf. Jammer dat het weg is, want ik heb er een gezellige tijd gehad. Nadat ik een periode bij Felicitas gewerkt had, stond ik letterlijk te juichen dat ik in de uitvaartbranche terecht kon.”

„Hier kwam alles samen: niet alleen het omgaan met mensen, wat ik van nature graag deed, maar ook het organiseren en teksten schrijven, wat ik op de secretaresseopleiding had geleerd. Toch heb ik binnen de uitvaartbranche nog wel een keer een overstap gemaakt. Na vier jaar kon ik beheerder worden van het crematorium in Gouda. Maar in deze managementfunctie miste ik het contact met de mensen, dus was ik blij dat ik na vijf jaar terug kon in de uitvaartverzorging. Goedbeschouwd is mijn huidige baan, bij Monuta Eenvoud, de eerste waar ik niet op uitgekeken raak. Wat mij betreft blijf ik hier nog heel lang.”

OVER ER ZIJN

Je voelt je betrokken bij de nabestaanden, maar toch heb je je

emoties goed in bedwang?

„Dat lukt me inderdaad, omdat ik niet machteloos voel, zoals zij. Dat ik iets voor de nabestaanden kan betekenen, versterkt me. Zo help ik hen met het uitzoeken van een locatie - het afscheid hoeft niet per se in een aula plaats te vinden - eventueel een voorganger, muziek en teksten. Met een goede voorbereiding lukt het een familielid vaak wel om bij de uitvaart een tekst uit te spreken. Mocht het door de emoties uiteindelijk niet lukken, dan neem ik het even over. Best apart: als scholier had ik een hekel aan spreekbeurten, maar in mijn werk houd ik ze gráág.

De gedachte dat ik er op dat moment voor de nabestaanden moet zijn, maakt dat ik het gewoon doe. Ondanks mijn pretoogjes leef ik met hen mee. Men verwacht gelukkig niet van mij dat ik met een uitgestreken gezicht rondloop. Toch doet het overlijden van een kindje of een jonge moeder me heus wat. Hoe moet zo'n gezin verder, denk ik dan. Uit zelfbescherming onderhoud ik die contacten na de uitvaart niet. Ik heb immers niet geleerd voor maatschappelijk werker. Dat zeg ik altijd eerlijk tegen het betreffende gezin, dus dat weten ze.”

OVER LEVEN NA DE DOOD

Hoe jouw eigen uitvaart eruit moet zien, heb je zeker al vastgelegd?

„Dat wordt me wel vaker gevraagd, maar ik ben er nog niet helemaal uit. Zelf heb ik niet veel met cremeren, omdat ik juist de begeleiding naar het graf zo mooi en indrukwekkend vind. Dat de stoet met dragers buiten loopt

- waar je vogeltjes hoort zingen en konijntjes ziet - daar heb ik iets mee. Een crematie gaat vaak zo snel en meestal speelt de ceremonie zich alleen binnen af. Ook vind ik het belangrijk dat je blijft 'bestaan', doordat je naam nog door 'Alphenezen' kan worden gelezen. Maar ja, wie komt je graf bezoeken en zal het onderhouden? Ik ben er dus nog niet uit. Bang voor de dood ben ik overigens niet, want ik geloof dat er 'iets' is hierna. We zijn niet voor niets op aarde gekomen. Van alle religies neem ik wel iets mee, maar in reïncarnatie geloof ik niet. Wel schaar ik me achter de gedachte dat God lief en goed is, en geen boeman. God heeft mensen hersenen, een geweten en een eigen wil gegeven om te gebruiken. Er worden zoveel oorlogen gevoerd om het geloof; ik denk niet dat God dat zo gewild heeft.”

OVER WERK EN PRIVÉ

Als je dicht bij je werk woont, zullen werk en privé wel eens door elkaar lopen?

„Doordat ik hier woon en mijn werk, ken ik veel mensen. In feite heb ik zelfs mijn man leren kennen in mijn functie als uitvaartverzorgster. In 1993 hebben wij zijn vrouw moeten begraven. Zoals gezegd doe ik niet aan nazorg, dus verloor ik zijn gezin uit het oog. We hadden elkaar drie jaar niet gezien, toen ik hem op een dag zag lopen met zijn moeder en zus. Gelukkig kwam bij me op: hoe zou het nu met hem en de kinderen zijn? In een opwelling heb ik toen een kaartje gestuurd met de vraag: 'Hoe is het met u?' Hij heeft me vervolgens uitgenodigd voor de koffie en sindsdien zijn

we samen. Het heeft zo moeten zijn. Gerard is voor mij de liefste man van de wereld en we zijn heel gelukkig samen. In mijn vak moet je een stabiel thuisfront hebben en dat geeft hij mij. Nadat hij erg ziek geweest is - dat waren spannende tijden - moet hij noodgedwongen parttime werken. Hierdoor heeft hij nu de tijd om veel met mij samen te doen. Zelfs meegaan winkelen doet hij met engelengeduld. Eigen kinderen heb ik niet; daar heb ik ook nooit behoefte aan gehad. Maar via Gerard ben ik wel oma van onze kleindochter Stacey, op wie ik heel gek ben. Zij heeft van mij al een Barbie uit mijn verzameling gekregen. Dat wil wat zeggen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Yvonne van Lingen verwachten?

„Sinds ik dit werk doe, leef ik met de dag. Ik zie immers dagelijks dat het zo voorbij kan zijn. Daarom maak ik geen afspraken op al te lange termijn. Verder wil ik met Stacey nog veel 'meisjesdingen' doen en met Gerard op een Franse camping lekker genieten van het niets doen. Die simpele dingen heb ik steeds meer leren waarderen. “

Naam: Yvonne van Lingen
Geboortedatum: 9 juni 1962
Geboorteplaats: Den Haag
Beroep: Uitvaartverzorgster bij Monuta Eenvoud
Relatie: Woont samen met Gerard van den Heuvel (55)
Hobby's: Lezen, winkelen, Barbies verzamelen, CSI kijken op tv, 'googlen' op laptop